

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Przz 58/2012
14.02.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Vere Pešić i Olge Đuričić, članova veća, sa savetnikom suda Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, rešavajući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca PTZ br. 420/12 od 22.12.2012. godine, protiv presude Višeg prekršajnog suda, Odeljenje u Kragujevcu I-108 Prž 21071/12 od 29.08.2012. godine, u predmetu carinskog prekršaja, u javnoj sednici veća održanoj dana 14.02.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg prekršajnog suda, Odeljenje u Kragujevcu I-108 Prž 21071/12 od 29.08.2012. godine preinačava se presuda Prekršajnog suda u Prijepolju 3-Pr.br.3762/10 od 26.06.2012. godine tako što se na osnovu člana 216. stav 1. tačka 1. Zakona o prekršajima obustavlja prekršajni postupak protiv okrivljenog M.H. iz P., zbog prekršaja iz člana 334. stav 1. tačka 1. u vezi člana 332. stav 3. Carinskog zakona, opisanog u izreci ožalbene presude, jer podnosilac zahteva za pokretanje prekršajnog postupka, Ministarstvo unutrašnjih poslova, PPU Prijepolje - Odeljenje kriminalističke policije, nije bio ovlašćen za njegovo podnošenje. Troškovi prekršajnog postupka padaju na teret Prekršajnog suda u Prijepolju.

Preinačenom prvostepenom presudom okrivljeni je oglašen krivim za prekršaj iz člana 334. stav 1. tačka 1. u vezi sa članom 332. stav 3. Carinskog zakona, osuđen na plaćanje novčane kazne u iznosu od 60.000,00 dinara, izrečena mu je zaštitna mera oduzimanja predmeta prekršaja, označenog u izreci tog rešenja, i obavezan je na plaćanje troškova prekršajnog postupka.

Protiv navedene presude Republički javni tužilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka u smislu člana 234. stav 1. tačka 15. Zakona o prekršajima i povrede materijalnog prekršajnog prava u smislu člana 235. stav 1. tačka 1. istog zakona. U zahtevu ističe da pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, a dati razlozi su nejasni i u znatnoj meri protivrečni. Ukazuje da su prema sudskoj praksi Ministarstva unutrašnjih poslova, policijske uprave podnosile pravno validne zahteve za pokretanje prekršajnog postupka za carinske prekršaje sve do 01.01.2010. godine, pa je Prekršajni sud u Prijepolju doneo pravilnu presudu, koja je preinačena od strane Višeg prekršajnog suda. Navodi da u spisima postoji zaključak Uprave carina, Carinarnice Kraljevo od 25.09.2009. godine o pokretanju prekršajnog postupka protiv M.H., tako da se identitet ove prekršajne stvari nije doveo u pitanje time što je prekršaj prijavljen navedenoj carinarnici od strane MUP-a na dan 17.09.2009. godine. Smatra da je pogrešan zaključak Višeg prekršajnog suda da su samo carinski organi imali ovlašćenje da podnose zahtev za pokretanje prekršajnog postupka za carinske prekršaje, jer su u to vreme i područne policijske uprave imale to ovlašćenje. Naglašava da je u obrazloženju pobijane presude konstatovano da je Prekršajni sud u Prijepolju bio u obavezi da primeni član 159. stav 1. tačka 5. Zakona o prekršajima i da je neprimenjivanjem tog propisa počinio bitnu povredu prekršajnog postupka koja se, po mišljenju podnosioca, ne može otkloniti bez ukidanja prvostepene presude. S obzirom da je sud povredio zakon u korist okrivljenog, shodno članu 267. stav 1. Zakona o prekršajima, predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i utvrdi da je pobijanom presudom povređen zakon.

Vrhovni kasacioni sud je na osnovu odredbe člana 265. stav 2. Zakona o prekršajima ("Sl. glasnik RS" br. 101/05, 116/08 i 111/09) obavestio o sednici veća Republičkog javnog tužioca koji, iako uredno obavешten, nije pristupio. Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu, u smislu člana 266. Zakona o prekršajima, Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je Carinarnica Kraljevo zaključkom P.br.1325/09 od 25.09.2009. godine pokrenula prekršajni postupak protiv okrivljenog, zbog prekršaja iz člana 334. stav 1. tačka 1. u vezi člana 332. stav 3. Carinskog zakona, izvršenog 18.12.2008. godine, uzimajući prekršajnu prijavu Ministarstva unutrašnjih poslova - PPU Prijepolje - Odeljenje kriminalističke policije od 17.09.2009. godine, kao zahtev za pokretanje prekršajnog postupka. Po sprovedenom postupku Prekršajni sud u Prijepolju je doneo presudu 3-Pr.br.3762/10 od 26.06.2012. godine kojom je okrivljeni oglašen krivim za navedeni prekršaj, osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 60.000,00

dinara i izrečena mu je zaštitna mera oduzimanja predmeta prekršaja. Rešavajući po žalbi okrivljenog Viši prekršajni sud je pobijanom presudom preinačio prvostepenu presudu, nalazeći da je prvostepeni sud učinio bitnu povredu prekršajnog postupka iz člana 234. stav 2. u vezi člana 216. stav 1. tačka 1. Zakona o prekršajima, pa je obustavio prekršajni postupak protiv okrivljenog na osnovu člana 216. stav 1. tačka 1. Zakona o prekršajima.

Prema nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, pravilno je odlučeno pobijanom presudom, pa su neosnovani navodi zahteva da je Viši prekršajni sud donoseći istu učinio bitne povrede odredaba prekršajnog postupka u smislu člana 234. stav 1. tačka 15. Zakona o prekršajima i povredu materijalnog prekršajnog prava u smislu člana 235. stav 1. tačka 1. istog zakona. Ovo stoga što je članom 154. stav 4. izričito propisano da su organi ovlašćeni za podnošenje zahteva za pokretanje prekršajnog postupka organi uprave, ovlašćeni inspektori, javni tužilac i drugi organi i organizacije koje vrše javna ovlašćenja u čiju nadležnost spada neposredno izvršenje ili nadzor nad izvršenjem propisa u kojima su prekršaji predviđeni. Istu odredbu sadrži i član 176. stav 2. Zakona o prekršajima koji je bio u primeni do 01.01.2010. godine odnosno u vreme podnošenja zahteva za pokretanje prekršajnog postupka. Kako je članom 14. Carinskog zakona ("Sl. glasnik RS" 73/03... 9/10), koji je bio u primeni u vreme izvršenja carinskog prekršaja, propisano da carinski organi mogu, u skladu sa propisima, preduzimati i sprovoditi mere carinskog nadzora i kontrole koje smatraju neophodnim za primenu carinskih i drugih propisa, nesporno je da nadzor nad izvršenjem Carinskog zakona vrši carinski organ, pa je ovlašćeni podnosilac zahteva za pokretanje prekršajnog postupka za prekršaje iz Carinskog zakona Ministarstvo finansija Republike Srbije - Uprava carina, a ne Ministarstvo unutrašnjih poslova.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva da pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama a da su dati razlozi nejasni i protivrečni, pa je našao da su neosnovani, jer obrazloženje pobijane presude sadrži dovoljno jasne činjenične i pravne razloge i zakonske propise, koje kao pravilne u svemu prihvata i ovaj sud.

Cenjeni su i navodi iz zahteva da je pogrešan zaključak Višeg prekršajnog suda da su samo carinski organi imali ovlašćenje da podnose zahtev za pokretanje prekršajnog postupka za carinske prekršaje, pa je Vrhovni kasacioni sud našao da su neosnovani. Ovo sa razloga što su već navedenim članom 154. stav 4. Zakona o prekršajima propisani organi koji su ovlašćeni za pokretanje prekršajnog postupka, a u koje, kod carinskih prekršaja, ne spada Ministarstvo unutrašnjih poslova i njegove područne policijske uprave.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 266. stav 2. Zakona o prekršajima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.